

længe der er mindste Grund til at tro, at man kan assurere for saa billigt Kjøb, som der her stilles i Udsigt, og kan laste Byrden over paa det Almene, saalænge gaar indet Assuranceselskab ind paa at danne sig, saa at det første Skridt, vi maa gjøre, for at Assuranceselskaber kunne opstaa, er, at vi maa slaa denne Lov ihjel for Landets Bedkommende. Til det ærede Medlem fra Afsens (N. Andersen) skal jeg sige, at det netop er Sagen, at det gjensidig interesserede Forhold mangler. Der er saa store Interesser paa Spil fra enkelte Medborgeres Side, som der slet ikke er noget Tilsvarende til hos den allerførste Del af de andre Medborgere, saa at der ikke kan blive Tale om nogen virkelig Gjenfærdighed imellem dem. Derfor kan den Assurance, som man vil lave paa offentlig Befolning, kun blive en Hazard, og det bliver Hazard for alle de Smaa, men ikke for de Store. Af denne Grund er det, at jeg med saa megen Iver modsætter mig denne Lov, fordi det er ligefrem Hazard i og for sig, men navnlig for de Smaa, og Sligt skal man ikke indlade sig paa. Der er gjort en Bemærkning med Hensyn til de Kommanderende ved Slukningen af Ildbrande. Jeg vil nu gjerne indrømme, at de Kommanderende i Neglen gjøre meget liden Skade. Saa vidt min Erfaring rækker, have de Kommanderende ikke Stort at sige, navnlig om Natten, naar der ubryder en større Ildbrand i flere Gaarde eller Huse i en By. Jeg kan forsikre det ærede Thing om — og de fleste af dem, som bo paa Landet, ville kunne bekræfte det —, at der da ikke er Noget, som kan kaldes Kommando, undtagen enkeltvis, ved hver enkelt Sprøite; thi Folk storme paa og gjøre sig enkeltvis Umage for at redde og slukke, og Enhver gjør sit Bedste. Men med Hensyn til den øverste Ledelse maa man ikke tænke sig noget Lignende som i Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne, thi den eksisterer ikke; der kommer derimod mange Andre, der stinke til, foruden dem, som egentlig skulle møde, og som ere under Kommando. Der stimler Folk til i Snefevis, ja indtil Hundrede, som trampe ned og gjøre Skade paa Markerne meget mere end de, som ere kommanderede til Ildbranden. Men nu vil jeg spørge: Hvor skal Grændsen sættes? Hvem skal afgjøre, om det er de Kommanderende eller den tilsløbende Høb, som har gjort Skade, og hvordan skal der stjernes derimellem? Den Slags Spørgsmaal kan ikke afgjøres, og dette viser, at hele Sagen hviler paa et saadant Grundlag, at vi helst maa se at blive af med den jo før jo heller.

Albretsen: Det blev af den ærede Suitsminister oplyst ved 1ste Behandling af denne Sag, at der var indkommet 3, siger og skriver tre Andragender om saadan Erstatning, og det var fra Smaafolk eller Husmænd; i alt Fald var det ene af dem fra en Husmand ovre paa en af

Smaagerne. Dette beviser jo, at Trykket føles sværere hos den lavere stillede Del af Befolkningen. Jeg skal gjerne være med til i alle Maader at indbefomme rimelige Forordringer, saavel fra den Eine som fra den Anden; men om vi ogsaa faae dette Lovforslag vedtaget, vilde disse 3 Skadelidte jo ikke kunne faae Erstatning; og man siger, at af Skade bliver man klog, men ikke rig. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (H. Jensen) udtalte, at der ikke var fremkommet saadanne Assuranceselskaber, som erstattede den Art Skade, der her er Tale om, da har jeg allerede ved 1ste Behandling af denne Sag oplyst, at der eksisterer saadanne. Der er et Assuranceselskab, som omfatter Smaafolk; det hedder nemlig „Assurancesforeningen for Udflittere, Husmænd og Parcellister i Præstø Amt“, og det er endda ikke saa lille, det tæller omtrent 3,200 Medlemmer og har en Assurancefum af omtrent 2 Millioner. For et Par Aar siden indkom der Forslag til Generalforsamlingen om, at saadanne Gjenstande som Høvesager og deslige ogsaa skulde kunne assureres i dette Selskab, og jeg kan forsikre det høie Thing om, at det gik uhyre let med at faae dette Forslag vedtaget. Det er min faste Tro, at, naar der virkelig kommer en Krang til Stede i denne Retning, og der til de respektive Assuranceselskaber indkommer Forslag om at faae gjort saadanne Forandringer i deres Love, vil det ogsaa ske, og det vil gaa meget godt. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen) bemærkede, at Sprøiterne under tiden sprøitede Gul paa Taget, saa at Vandet trængte ind paa Loftet, hvor Sæden laa. Det er meget rigtigt, det kan ogsaa have været Tilfældet, det maa det ærede Medlem have Erfaring om; men jeg tror vistnok, at den Mand, hvis Sød er bleven beskadiget paa Loftet, ogsaa har faaet Erstatning herfor; thi naar en Mand assurerer, lader han ogsaa Sæden assurere. Den Sød, der ligger i Hus, er yorlig Givend, og naar den tager Skade, maa den ogsaa blive erstattet. Det har i det Mindste altid været Tilfældet, for saa vidt angaar det Assuranceselskab, som jeg har med at gjøre, selv inden vi fik vedtaget Bestemmelsen om at erstatte Høvesager og Sligt. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det varmeste anbefale at stemme for det Udrædningensforslag, der er stillet af de to ærede Medlemmer.

Corn. Petersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Corn. Petersen: Jeg vil kun sige til den ærede sidste Tale, at jeg slet ikke talte om, at der ved den omhandlede Leilighed gik Gul paa Taget, det var slet ikke nødvendigt, for at Vandet